

Kiärleken äwiger är, och
flödar af tusende luster,
kiärleken såckrar all ti...

Tammelin, Jacob

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1740 Kyk, Grubb

National Library
of Sweden

Kiärleken äfwiger är, och flödar af tusende Luster,
Kiärleken säkrar all ting, ja, ängslighets ampraste Muster.

Betygad,

Då

Mandels-Mannen i Stapel-Staden Ubo,

Högachtad

S L R R

JOHAN JACOB

KYK

Brudgummen,

Samt

Ungd-Medla Bungsfrun/

Hög. CATHARINA

ELISABETH

GRUBB,

Bruden,

Swuro hwarannan ähta Kiärleks-Pro,

Som skiedde vnder Förnåma och Heder-wärde Personers bivoistande
i Stockholms Stad; den 26. Augusti, 1740.

af

JACOB L. TAMMELIN.

STOCKHOLM,

Tryckt hos JOH. LAUR. HORRN, Kongl. Antiquit. Archiv. Bolstr.

Wart man sin' ögnehwarf hälst hwälfwa, fasta må,
På Jordens widder fring, och Himlens hwälfda
blå,

Så lyser ju i alt Förwansflighetens lag,
Hwad war i flor i går, lik' wisnad rö i dag.

Wår Werlds Theatre är allren af ålder grå,
Des hela Allt tyck's ren på kryckor luta gå,
Des hielckar bogna ner af Tidsens tyngd och last,
Des Pelar' swichta platt och ramla med en hast.

Hur' då? Hon lyda måst städz' Tidens trug och hot,
Des hwalf sig hwila på Förgånghighetens fot;
Des Stöder stå på is, ho är som icke wet?
Ett ord: Des grundwal är ju idel flycktighet.

Ei fågnar ögon' mer' Dianæ Tempels prål;
Ei Jovis Elphen-bild; Ei Phari glänsgand strål;
Ei Babels höga mur, som solckens undran war,
Ei Semiramis Trän, som swäfwand' lusten bar.

Hwar Cæsar's Triumph? Hwar Alexandri feigd?
Hwar Cyri Nederlag? Pompeji Wapnesfrägd?
Hwar Hectors Hieltemod? Hwar Reguli Trohet:
Hwar Herculs dater mång? med flere, som man wet:

Ei!

Si! Alla hafwa re'n sin dunckla Alston fädt;
The ha sin Pomp och Prackt i Tidsens multna fädt,
Dock skola deras namn til årans högsta topp
I åwighetens längd och Runor tecknas opp.

Men fin's då ingen ting på werldsens wida fält,
Som på en stadig grund har slagit opp sitt tält?
Mån' Jordarunden i sitt sköte intet för,
Som sig från Tidsens årg nå'n frihet lofwa tör.

Jo; fastän Tiden grym och ganska wåldsam är,
Samt Jordens kraft och mærg platt åter och förtär,
Så tråkar Kiärlek än all Tiders wansklighet
Och glimmar, som en Sol, uti Odödlighet.

O, Kiärlek! Wållusts-stam, och sällhets rika rot,
Du är all ångslans gift och enslighetens bot,
Du är all Länders pris och Rikens högsta flor,
Du är all enhets band, så länge jorden gror.

Förnöjde Twå! som gå'en at knyta Kiärleks band,
Ehr gifwen äkta tro med öpen mund och hand,
I ha'en nu hunnit til all nöjens liufwa hamn,
I få'n nu taga städz' Ehr Glädie-Sol i famn.

Herr Brudgum! I ha'en nådt Ehr dygds-förtienta Lön,
Ty I Ehr fästa få'en En Prydna för sitt Kön,
Ett Allster af all dygd; En Samling af allt godt,
Ett godt; som någon tid kan falla på Ehr lott.

Hwad mer? Ett kort begrep af all beskiedlighet,
En lysand' Spegel af all blygd och sedighet,
Hon är den Hebe tient, den Pallas sielswer lärdt;
Ja; arla, särta med sin spenar ammat, nårdt.

I bli'en ock trefalt säll, wår täcka Jungfru Brud,
Som nu bebindes med en Man uti Ehr Skrud,
Hwars Dygders äkta Zir, och Seders liuslighet
Ehr lofwar ett rikt mått af lust och nöjsamhet.

Förr

Förr' skal af hårda berg båd' ax och örter fås,
Förr' både såd och frö i bergets klyftor fås,
Förr'n Eder lyckos blåß förtyna, släckna må,
Ell' något tryta Ehr, O Sata Bänner Iwå!

Begiute Himlens GUD! Ehr walgångs Mandel-Tråd,
Med hymnog nådes dagg och städz' med saften gläd;
Låt det jämt spricka ut af pärle = likan knopp,
Och blomstras, bära frucht til sällhets högsta topp.

Ei täcke ångslans moln Ert nöjes blida Sol,
Ei rygge motgångs storm Ehr Sällhets gyllne Pol,
Men när I lämnen sidst all werldsens forge-torg,
Förslyttie Eder GUD! til Sarons sälla borg!

